

מה שמך? היו"ר אגרנט:

שפיצן אריה. א. שפיצן:

דרגה צבאית? היו"ר אגרנט:

סגן. א. שפיצן:

אתה בסדיר? היו"ר אגרנט:

אני כקבע. א. שפיצן:

אתה מצהיר בהן-צדק לומר את האמת? היו"ר אגרנט:

אני מצהיר בהן-צדק לומר את האמת. א. שפיצן:

העדות היא סודית; והדיון הוא סודי. היו"ר אגרנט:

סוכן.
בן כמה אתה? א. שפיצן:
היו"ר אגרנט:

בן 22. א. שפיצן:

מה החינוך שלך? היו"ר אגרנט:

על-יסודי, תיכוני, וכרגע אני לומד באוניברסיטה. א. שפיצן:

מה אתה לומד? היו"ר אגרנט:

מזרח-תיכון והסטוריה של עם ישראל. א. שפיצן:

מה תפקידך? ירין:

אני בחופשת שחרור. למעשה תפקידי הוא קצין סערך א. שפיצן:

כפקוד דרום, אבל קיבלתי חופשת שחרור לצורך

הליסודים, ואני צריך להשתחרר תוך ימים ספורים.

אתה בתהליך של שחרור? היו"ר אגרנט:

אני בתהליך שחרור, כן. א. שפיצן:

א.ב.

9.5.74 - ישיבה ק"ה -

העד א. שפיצן

אתה שרת עדות כיום ביום 17.4.74 לפני

היו"ר אגרנט:

אלוף-משנה יהושע נבו?

א. שפיצן:

אם.

היו"ר אגרנט:

והעדות הזאת היא נכונה?

א. שפיצן:

העדות הזאת היא נכונה.

היו"ר אגרנט:

אתה מסרת עדות רק פעם אחת?

א. שפיצן:

פעמיים.

היו"ר אגרנט:

מתי הייתה הפעם השנייה?

א. שפיצן:

בפעם השנייה מסרתי עדות כיום ראשון

זה, אינני זוכר את התאריך, ביום

ראשון השבוע, לפני אבטלום לשם.

(אח"כ רשמה א.ר.)

היו"ר אגרנט:

מתי ראייה לראשונה את המסמך שעליו מדובר בעדותך?

א. שפיצן:

ראיתי את המסמך לראשונה כיום שבת בו החלה המלחמה
כשעות אחר הצהריים או לפנות ערב אפילו.

היו"ר אגרנט:

מתי? כיום הראשון של המלחמה?

א. שפיצן:

כן. זה היה כיום שבת, כשעות אחר הצהריים או אפילו לפנות ערב.

יריין:

מה היה תפקידך?

א. שפיצן:

קצין מערך. לא קצין המערך אלא קצין מערך, עוזר קצין
המערך.

יריין:

באותה חוליה היית גם קודם?

א. שפיצן:

כן.

היו"ר אגרנט:

מי הראה לך את המסמך?

א. שפיצן:

סימן-טוב.

היו"ר אגרנט:

איפה?

א. שפיצן:

בחוליית המערך בחור של שפיצן - בפיקוד דרום בבאר-שבע.

היו"ר אגרנט:

מה היה אז תפקידך? היית אז קצין מערך?

א. שפיצן:

כן.

היו"ר אגרנט:

אני מבין שאתה היית חולה בתקופה הזו והכיאו אותך

כיום המלחמה לפיקוד?

א. שפיצן:

כן. הייתי חולה כשבועיים לפני המלחמה רצוף, וגם קודם

לכן הייתי חולה.

היו"ר אגרנט:

וקשלת מקודם לבוא?

א. שפיצן: כיום שבת כאחת-עשרה כזהריים סלמן אלי גרין, סילואיסניק של החוליה, רב-סרן היום, אז סמן, והודיע לי שיש מתיחות. בערך שתיים כזהריים הוא אמר לי להגיע חי או מה אפילו שאני חולה שאגיע במהירות לכאר-שכע כי התחיל משהו. ואז ברכב חוץ ערך שעה ורבע הייתי בכאר-שכע.

היו"ר אגרנט: זהו התצלום של המסמך הזה? (מראה לעד את המסמך).

א. שפיצן: כן.

היו"ר אגרנט: מלכוד מה שאתה רוצה להגיד משהו על העמוד הראשון?

א. שפיצן: כשראיתי בשבת את המסמך לא ראיתי את הדרך הראשון הזה שצילמו לפני, שבמקור היה לכן בניגוד לשאר הדפים שהיו דפי טיוטה ירוקים וצהובים, והמחיקה שנראית מה בחצלוס מימין לשמאל העמוד היחה במקור בעט כחול. בעוד שבשאר המסמך, לפי מיטב זכרוני, ההערות והמחיקות היו בעט ארום, בריו ארום.

נכצל: אז בשבת כבר היה הדרך הלכן הזה?

א. שפיצן: לא.

נכצל: איך הוא היה?

א. שפיצן: בשבת אני לא זוכר לא דף לכן, לא מחיקה כחולה ולא את הכללי הזה.

ירין: אבל היה שם משהו?

א. שפיצן: אני לא זוכר אם היה שם כללי אחר או מה היה בתחילת המסמך.

נכצל: הוא בשח לא ביקש ממך לקרוא באותה שבת השעה עמודים.

אז הוא בודאי הפנה את חשופת הלב למשהו?

א. שפיצן: הוא לא הפנה את חשופת לבי לשום דבר. הוא אמר לי, חראה,

אני התרעתי על המלחמת הזו, תקרא את העמודים. היה ליסנאי

לקרוא את העמודים האלה משום שהיו שם הרבה קציני מערך, עדיין לא היינו מאורגנים ועוד לא חולקו התפקידים. ולמעשה כמה פעם עד מוצאי שבת, כמה קצינים הסחובו שם בלי בריוק לדעת מה לעשות. אחר כך התחלקנו למספרות וחלק ירד לחפ"ם למטה. אכל ביום שבת ששהגעת בצהריים אמרו לי, סימן-טוב אמר לי, בשביל מה הגעת, יש כאן מספיק אנשים והראה לי.

היו"ר אגרנט: אחת זוכר את האורך של העמוד הראשון?

א. שפיצן: לא.

היו"ר אגרנט: הוא היה יותר קצר מהעמודים האחרים?

א. שפיצן: אינני זוכר. אחר-כך כשנקראתי לו עדה כחל-אביב שהראו

לי שהוא היה יותר קצר. אל מזכרוני האישי אינני זוכר שהוא היה יותר קצר. אני לא זוכר שום דבר בקשר לאורכו.

היו"ר אגרנט: האם לפני השמדה המסמך סימן-טוב דיבר אתך על האפשרות

הזו?

א. שפיצן: כן. פעם אחת, ושוב אינני זוכר את התאריך, הוא צלצל

מאוגדה 143. הוא היה כבר קצין המערך של אוגדה 243,

זה היה המינוי שלו לאחר שהודח מפקוד דרום. הוא קודם כל שאל אותי אם מפעילים עלי לחץ למסור את המסמכים האלה, או אם התענינו בכלל בקשר למסמכים האלה.

היו"ר אגרנט: הוא שאל אם מפעילים לחץ?

א. שפיצן: הוא שאל אם מפעילים לחץ או אם מישהו בכלל התעניין בקשר לזה.

היו"ר אגרנט: בקשר למה?

א. שפיצן: בקשר למסמכים שהפקיד בישיב לשמור.

היו"ר אגרנט: מה הוא הפקיד בידיו לשמור?

א. שפיצן: הוא הפקיד בידיו שני מסמכים.

- מקוריים ? היו"ר אגרנט:
- כן. שניהם היו על דפי סיוסה צהובים וירוקים, שכאשר הוא הפקיד אותם כידי היה כבר הדף הלכן במסמך שזיהיתי עכשיו בהמשך השיחה הטלפונית --- א. שפיצן:
- או לפני מספר דקות. לנדוי:
- רגע, מה חשובתך לזה? הוא שאל אותך אם לוחצים עליך? א. שפיצן:
- השכתי בשלילה. איש לא התעניין במסמכים, איש כמובן לא לחץ עלי. נבנצל:
- כשהוא הפקיד את זה אצלך שמה לב שעכשיו יש דף לבן? א. שפיצן:
- כשהפקיד את זה אצלי ראיחי דף לבן, זה מסך את חשומת לבי. היו"ר אגרנט:
- מתי הוא הפקיד אצלך? א. שפיצן:
- לפני שהוא ירד לחפ"ק דבלה. לסקוב:
- מתי? א. שפיצן:
- אינני זוכר את התאריך. אכל הוא ירד אני חושב עריין במלחמה. היו"ר אגרנט:
- איזה חפ"ק זה? א. שפיצן:
- חפ"ק הפיקוד. לסקוב:
- אמרת שהוא ירד להיות קצין סערך ב-143. א. שפיצן:
- כוא נסדר את התאריכים לפי הסדר. החילה סימן-100 היה מבאר-שבע בתחילת המלחמה. אחר-כך הוא ירד לחפ"ק דבלה. לסקוב:
- לחפ"ק דבלה ירדו כיום ראשון בערב. א. שפיצן:
- כן. אבל הוא לא ירד יחד עם הירידה הכוללת לחפ"ק. גדליה ביקש אותו יוחר מאוחר לרדת, באחד השלכים אחר-כך. היו"ר אגרנט:
- כמה זמן אחרי תחילת המלחמה?

אינני זוכר את החאריץ, אבל אפשר לבדוק את זה.

א. שפיצן:

אחא לא זוכר כערך מחי?

הי"ר אגרנט:

אני מסש לא זוכר מחי סימן-טוב ירד לחפ"ק.

א. שפיצן:

כאותו שלב הוא הפקיד אצלך את המסמך?

נבנצל:

הוא הפקיד אצלך את המסמכים.

א. שפיצן:

ואז כבר היה דף לבן?

נבנצל:

כן.

א. שפיצן:

ושמח לב?

נבנצל:

ושמחי לב לדף לבן עם מחיקם כחולה.

א. שפיצן:

לא שאלת אותו איך נשתנה?

נבנצל:

לא שאלתי אותו א-א-א איך זה השתנה, ולמעשה רק אחרי

א. שפיצן:

שרפנו את המסמכים חפתי את עצמי. זה היה מאוחר מדי כבר.

כמה מסמכים הושמדו? אחד או שניים?

הי"ר אגרנט:

שניים.

א. שפיצן:

את שניהם השמדחם?

ארי:

את שני המסמכים השמדנו.

א. שפיצן:

א-א-א יבור אומר שהוא לא זוכר שהשמדחם את המסמך השני,

ירי:

הוא לא זוכר את הדבר הזה.

שני המסמכים היו שניהם על אותם דפי טיוטה א-א-א שניהם הופקדו

א. שפיצן:

אצלי.

הוא אומר שהוא לא זוכר שהוא ראה אותו ולא זוכר שפקיד אותו.

ירי:

אני באמת לא יודע מה יבור זוכר או איננו זוכר. אל אני

א. שפיצן:

יודע שהוא לקח את כל הערימה. יכול להיות שהוא לא הבדיל

שיש שם שני מסמכים.

אחא בשוח ששני המסמכים הושמדו?

ירי:

אני כסוח ששניהם הושמדו, ואני לא יודע אםיבור שט לב. א. שפיצן:

אהה כסוח? ידין:

כן. אני כסוח. א. שפיצן:

והם היו שמורים במגירה שלך? היו"ר אגרנט:

הם היו שמורים לא במגירה שלי אלא לפחות כהחלה כשהראיתי א. שפיצן:

לסימן-טוב איפה אני מחביא אותם, זה היה בחדר של המש"ים.

הם היו שמורים כהחלה בזמן שסימן-טוב...? היו"ר אגרנט:

אחרי שסימן טוב מסר לידי, הם היו שמורים בחדר של המש"קים א. שפיצן:

מאחורי מגירת כרסום. לא בתוך המגירה שמישהו יוכל לראות

אותם, אלא אמרתי לסימן-טוב שכדאי שלא ימצאו אותם או לא יחטטו בהם, אני מוציא את

המגירה, מכניס את המסמכים מאחורי המגירה וסוגר אותה.

מגירה של מה? היו"ר אגרנט:

מגירה עם כרטיסיות, מגירת כרסום. מגירה מיוחדת לכרטיסיות. א. שפיצן:

אחרי כן אא.

- היו"ר אגרנט: של כל החוליה?
א. שפיצן: כן.
לסקוב: איפה נמצאת המגירה שלך?
א. שפיצן: המגירה שלי הייתה בחדר של סימן טוב, היה לי שם שולחן.
היו"ר אגרנט: שם לא שמרת אותם?
א. שפיצן: לפחות כהתחלה לא, אני לא זוכר אם אחר כך הוצאתי אותם ושפתי אותם שם, אבל בהתחלה, כשהראיתי לסימן טוב א פה הם, זה היה מאחרי מגירת כרסום.
לנדוי: לפני שריפת המסמכים איפה הם היו?
א. שפיצן: אני לא זוכר, כי אני לא לקחתי אותם לשריפה, פגשתי את נועם במדרגות עם המסמכים, הוא אמר לי שהוא הולך לשרוף אותם, ואז הלכתי אתו, אני לא זוכר אם הוצאתי את המסמכים משם ושפתי במגירתו, אם השתמשתי בהם או לא, לא זכורה לי כל אהשתלשלות/ העניינים, אני סניח שעם נעם הגיע אליהם, כנראה הוצאתי אותם באיזה שהוא שלב.
היו"ר אגרנט: יבור לא ידע איפה המסמכים שמורים?
א. שפיצן: מאחורי הכרססת - הוא לא ידע, אבל אני לא זוכר אם מאוחר יותר לא הראיתי לו אותם, יכול להיות שתראיתי לו אותם ואז הוצאתי אותם, את הפרטים האלה אני לא זוכר.
היו"ר אגרנט: הוא כמעט בטוח שהוציא אותם מהמגירה שלך.
א. שפיצן: אני אומר, יתכן שיותר מאוחר העברתי אותם למגירה שלי, לא זכור לי, יתכן שכן, כי אנשים ראו את המסמכים האלה, קראו אותם, זה לא שכב בשקט במגירה.
נבנצל: סכן מקום, אתה אומר שאמרת לסימן-טוב לאן אתה שם אותם, כך שסימן-טוב יכול היה לומר זאת ליבור?
א. שפיצן: כן, כשסימן-טוב ירד, קבענו שאנחנו מכניסים אותם מאחורי מגירת כרסום, וגם הראתי לו איפה זה, אני לא זוכר אם אחר שיפתי בהם או לא שיפתי בהם, אם הוצאתי אותם או לא.

6083

- ידין:
אתה אומר שהוא הראה לך מסמך זה לראשונה בשבת בצהריים.
א. שפיצן:
אחרי הצהריים.
ידין:
כעדות שלך אמרת: בצהריים.
א. שפיצן:
בסדר. אני הגעתי לכאר שבע בשלוש ומשהו.
ידין:
בסדר. לא על כך רצייתי לשאול. הוא אמר לך: "הנה, אמרתי."
א. שפיצן:
משהו בנוסח זה.
ידין:
אני קורא מהעדות שלך, שאמרת שהיא נכונה? "הנה, אמרתי."
והראה לי את המסמך". מה זאת אמרת "הנה, אמרתי"?
א. שפיצן:
שתהיה מלחמה.
ידין:
אם אני קורא את המסמך ההוא בלי העמוד הראשון, לא
כתוב שם.
א. שפיצן:
נכון. אני נשאלתי על הנקודה הזאת גם בעדותי אבל אכשלום,
שאתם יכולים לראות אותה. אמנם אני לא זוכר שנאמר בפירוש
במסמך של שבת שתתחיל מלחמה.
ידין:
אתה יכול לקרוא אותו, הוא מונח לפנינו. פרט לעמוד
הראשון לא כתוב "הנה, אמרתי".
א. שפיצן:
נכון. לכן אני גם לא זוכר, כי את העמוד הראשון לא ראיתי
בשבת. בזה אני משוכנע.
ידין:
היות ואתה אומר שאת העמוד הראשון לא ראית, והוא אמר
לך "הנה, אמרתי" - מה כן ראית?
א. שפיצן:
בסוף המסמך היו 8 פרטים חריגים. לדעתי, בזה היתה משום
התראה או הדלקת אור אדום.
ידין:
זה ענין של אינטרפסציה, ואני מסכים אתך. אבל כשכותבים
מסמך הוא מתחיל בכך שאפשרות אחת היא שזה הימרון / וכו',
לעומת זה הכעיות הבאות לא מסתדרות עם הימרון. אבל אתה אומר שבשבת בצהריים
הוא זרק לך את המסמך ואמר: הנה, אמרתי שתהיה מלחמה. מסמך זה, כפי שאתה

6084

אומר, הוא מספך מודיעיני די רגיל, נותנים אפשרות אחת, אפשרות שניה כסימנים.

על ספך מה יכול היה להגיד לך: "הנה, אמרתי" ?

לדעתי המקצועית, באמירת 8 הפרטים האלה כאילו אמר: א. שפיצן:

יש להתכונן למלחמה.

היו"ר אגרנט: אתה לא קראת אז את העמוד הראשון?

לא ראיתי בשבת עמוד ראשון שבו היה כתוב הנוסח הזה. א. שפיצן:

לא ראיתי עמוד כזה.

כלומר, לפי דעתך המקצועית, זה שהוא בסוף, באוירה שהיתה יריין:

אז, בניגוד לאחרים, אמר את 8 הסעיפים האלה זה כאילו

אמר שעלולה להיות מלחמה.

זה כאילו הדליק אור אדום. זה היה מספיק. זה מאד הרשים א. שפיצן:

אותי כהתחלה - 8 הפרטים האלה. אני זוכר שבאחד הפרטים

כתב שחילקו תחמושת חירום. מה פתאום בחרגיל מחלקים תחמושת חירום? אני חושב

שגם אמרתי אז לסימן טוב "כל הכבוד", או משהו כזה. זה בהחלט הרשים אותי.

זאת אומרת, המספך לא היה ריק מתוכן.

לדעתך, 8 סעיפים אלה מספיקים כדי שהוא יבוא ויגיד: יריין:

"הנה אמרתי".

כן. א. שפיצן:

אם כך, למה צריך היה להוסיף עוד? יריין:

+++++
 +++++

אני לא עומר על המניעים של סימן טוב, וגם לא אמרתי א. שפיצן:

שהוא הוסיף.

נניח שהוא הוסיף, אם אתה אומר שלדעתך המקצועית זה מספיק, יריין:

והוא גם אמר לך "הנה, אמרתי", לכאורה, בשביל מה צריך

היה עוד להוסיף?

לכאורה, לאדם מקצועי זה ברור. אבל למעשה, הוספת שאומרת א. שפיצן:

בפירוש: על ספך חזכרים האלה אני מגיע למסקנה שהמצרים

6085

הער א. שפיצן

יעברו למכזעי אמת, - היא הרבה יותר ברורה, היא מחזקת. נאמר כך, אדם לא מקצועי
שאמנם
שיקרא את זה אולי לא יגיע למסקנות/שפה הותראה מלחמה.

אתה ראית את שני המסמכים ? ידין:

אני ראיתי את שניהם, אבל בזכרוני קשה לי א. שפיצן:

להפריד בין השניים, ראיתי את שניהם ביחד.

אתה זוכר את המסמך השני, מ-1 באוקטובר? ראית/ אותו ידין:

או לא?

ראיתי אותו אז. בשבת קראתי אותו פעם אחת ויחידה. א. שפיצן:

האם הדות השני, של 3 באוקטובר, הוא לא המשך ישיר לקו ידין:

המחשבה שיש פה?

אני רוצה לחזור: אני לא זוכר את המסמכים כמסמכים א. שפיצן:

נפרדים, קראתי אותם כחטיבה אחת בשבת.

תראה את זה, קראה את המסמך השני? היו"ר אברנט:

אני רוצה שתקרא בקול רם את סעיף ג, שהוא מחוק, אבל ידין:

אותו סתחת למחיקה. זה במסמך של 1 באוקטובר.

"אין באפשרותנו להעריך כיום סבירות הערכה, אולם לא א. שפיצן:

ניתן להתעלם מאפשרות של ניצול ריכוז הכוחות במסגרת

התמרונים המקיפים למעבר למכזעי אמת".

זה נמחק. ידין:

אני לא זוכר פיסקה זאת. א. שפיצן:

גם זה אחת לא זוכר? ידין:

אני לא זוכר, בשני המסמכים שקראתי יחד אני לא זוכר ביטוי א. שפיצן:

על מעבר למכזעי אמת.

הנה. ידין:

בסדר, אחת מראה לי עכשיו. אני לא זוכר שראיתי את זה. א. שפיצן:

זה נמחק על ידי גדליה. זה הנוהג הרגיל. כשקראה אז, זה ידין:

לא הרשים אותך?

6086

א. שפיצן: לא, הדבר הזה לא.

זה המקום היחיד שבו כתוב שאין לשלול את האפשרות שתימרוניס
האלה הם מעבר למיחקפה כוללה ומבצעי אמת. זה המשפט

שהוא היה צריך להראות לך.

א. שפיצן: אבל הוא לא הראה לי בנפרד, אלא הראה לי את שתי החבילות

ביחד, ומשפט כזה אני לא זוכר.

דוקא את זה אתה לא זוכר. אז מה כן? הרשימו אותך דוקא

8 הסעיפים, וזה לא הרשים אותך? אני לא לוחץ אתך, אם לא

הרשים לא הרשים.

א. שפיצן: זה לא עניין של הרשים או לא הרשים, אולי אפילו לא כל כך

שמתו לב אליו. 8 הסעיפים האלה היו הדברים שבאמת - על סמך

זה גם אמרתי לסימן-טוב "כל הכבוד".

מכל מקום, אילו היה דף ראשון אחר מן הסתם לא היה כתוב בו

ההיפך, לא היה כתוב שם שעל אף הכל הוא בא למסקנה...

א. שפיצן: לא היה כתוב משהו הפוך.

אילו היה כתוב שם ההיפך הוא לא היה מראה ולא היה אוסר

"הנה, אמרתי". זאת אוסרת שמה שהיה כתוב, אם היה כתוב,

צריך היה כביכול לאשש את מה שאמר לך אז "הנה, אמרתי". אחד הסעיפים יכול

להיות זה.

א. שפיצן: יכול להיות, אני לא זוכר אותו.

היו"ם

מה אחלה זוכר?

הוא לא זוכר את משפט המפתח מ-1 באוקטובר, שאין להוציא

מכלל אפשרות שזה מסווה למבצעי אמת. הוא צריך היה להביא

לך הוכחה. שיש+יש כמו שאהה אוסר, המלחמה כבר התחילה ומצב הרוח לא טוב,

ובמודיעין לא טוב באופן מיוחד, כי לא התריאו, ומתאוס בא סימן טוב ~~הוא~~

זורק מסמכים ואומר "הנה אמרתי", ואהה אוסר שאז זה עדיין

6087

נראה אחרת בלי הדף הלבן הזה -

את הדף הלבן אינני זוכר. א. שפיצן:כן, אמרת שהדף הלבן לא היה. משהו צריך היה לתת את ירי:

ה"הנה, אמרתי". ואתה אומר שזה 8 הסעיפים, ולא סעיף כזה.

את זה אני לא זוכר. אני רוצה להדגיש, חשופת לבי נמסכה א. שפיצן:לדף הלבן על שום היתור לבן ועל שום המחיקה בכחול,
ולא מפני שכתוב היה שם...היכף נגיע לבעיה זו. אתה אומר בעדות שלך, וחזרת על זה ירי:עכשיו, שכבר באותה שבת שהראה לך "זה לא מצא חן בעיני".
לא בשבת, אלא כשהפקיד בידי את המסמכים.א. שפיצן:סליחה, כן. אתה אומר: "לא מצא חן בעיני. החכאתי את ירי:

המסמכים". אם זה לא מצא חן בעיניך כשהוא נתן לך,

הוא נתן לך בידיו, אתה מסתכלת בזה, למה לא שאלת אותו אז? אם זה כל כך

נחרט בזכרוניך, הנה מביאים לך מסמך, ואז עוד לא ידעת על ועדות חקירה וכו',

ורק ~~לא~~ שבועיים לפני כן הראה לך, וכבר אז לא מצא חן בעיניך, למה לא אמרת לו:

סימן-טוב, רגע אחד, הדף הזה לא מוצא חן בעיני.

אני לא יודע אם ההתבטאות שלי "לא מצא חן בעיני" - א. שפיצן:כן אני קורא בעדות שלך. ירי:בסדר, אני לא יודע אם ~~ההתבטאות~~ ההתבטאות "לא מצא חן א. שפיצן:

בעיני" היא בדיוק סגדירה. זה צרם, זה נראה מוזר.

אקרא לך עוד משפט אחד מהעדות שלך. אתה אומר בחשוכה לשאלה: ירי:"כן, ~~אם~~ כשקיבלתי זה כלט לעין". למה לא שאלת אותו?הדבר כלט לעיני, אבל עדיין לא חיברתי את זה, לא קשרתי את א. שפיצן:

זה לאפשרות כזאת.

זאת אני מבין, כהחלט לא התכוונתי לכך שפה יש אולי משהו. ירי:

נניח שאני שפיצן מקבל מסימן-טוב מסמכים להחביא, והדבר

הראשון הכולט לעין - אני משמש במלים שלך - הוא שיש פה דף לבן שאני לא זוכר

6088

ישיבה ק"ח, בוקר
הער א. שפיצן

- מיום 6 באוקטובר, ושיש פה דיו כחול, וזה לא מוצא חן בעיני, אני מקבל את המסמך ואומר: סימן טוב, זה לא היה לפני שבועיים. למה לא שאלתי?
- א. שפיצן: קשה לי לענות למה באותו רגע לא שאלתי.
- ידין: זאת שאלה רצינית מאד.
- א. שפיצן: אני לא יכול לענות.
- ידין: אתה כן זוכר שזה לא מצא חן בעיניך, ואתה לא זוכר למה לא שאלת אותו?
- א. שפיצן: יכול להיות פתוך שטוח. היו כמה דברים שעשיתי ואולי כרגע אני מצטער שעשיתי.
- ידין: על זה אין להצטער, זה לא עוול. אבל זה פשוט טבעי לשאול, אם זה לא מוצא חן בעיני: סימן-טוב, מה פתאום אתה נותן לי מסמך כזה? רק לפני שבועיים הוא הראה לך את זה, והוא ידע שקראת מסמך זה ועיינת, ואם החליף פה דף, לכאורה צריך היה לחשוב שאתה שראית את זה לפני שבועיים בוודאי תיכף חגיד לו שדף זה לא היה, בייחוד כשאתה אומר שזה עשה לך רושם. עליך רושם כזה.
- א. שפיצן: זה עשה עלי רושם, אבל אני בפירוש זוכר שלא שאלתי אותו.
- ידין: איך יכול להיות דבר כזה. אתה מוכרח להסביר את זה.
- א. שפיצן: קשה לי להסביר. אני לא יכול לענות לך למה לא שאלתי שאלתי באותו רגע את סימן-טוב.
- ידין: למרות שזה לא מצא חן בעיניך.
- א. שפיצן: למרות שזה בלס לעיני.
- לסקוב: אם לא שמת לב, האם קראת מה שכתוב, שהשוני בכתוב הפנה את תשומת לבך?
- א. שפיצן: אני לא זוכר אם קראתי באותו רגע את הכתוב בדף הלבן או שקראתי יותר מאוחר. שאל אותי אכשלוס על הנקודה הזאת.

6089

- לסקוב: יותר מאוחר - מתי?
- א. שפיצן: אחרי יום, או אחרי שעהיים, אני לא זוכר מתי קראתי את הדף הלבן הזה, אבל אני זוכר שקראתי אותו.
- לסקוב: שמת אותו במקום שקשה להגיע אליו.
- א. שפיצן: כן, אבל מה זה קשה? אם אני יודע איפה זה, לא קשה להגיע. זה לא קושי פיסי להגיע למקום, אלא פשוט מקום מחבוא, מקום מסתור, אני זוכר שקראתי את הדף הלבן.
- היו"ר אגרנט: אתה שמת לב שזהו דף לבן בזמן שסימן-טוב המקיד את זה.
- א. שפיצן: כן, זה כלט לעיני.
- היו"ר אגרנט: אבל קראת את זה שגוף אחר כך?
- א. שפיצן: כן.
- לסקוב: מתי?
- א. שפיצן: אני לא זוכר מתי קראתי את הדף הלבן.
- לסקוב: לפני שריפת החומר?
- א. שפיצן: בוודאי.
- לסקוב: זה יכול להיות לקראת סוף אוקטובר?
- א. שפיצן: אני לא זוכר מתי. יכול להיות לקראת סוף אוקטובר.
- לסקוב: כשהיית עד לשריפת המסמך אתה חשדת שאתה שורף מסמך מזויף?
- א. שפיצן: כל הבעיה של מסמך מזויף - ניקר בי משהו אבל זה לא לפני ששרפת. אחרי ששרפת, וזה כבר היה מאוחר, אמרתי שאולי יש מה משהו. וגם נעם אמר שהוא חושב. ואז אמרתי לנועם...
- ירין: אני רוצה לחזור לשאלה של רב אלוף לסקוב, את העמוד הזה שלא מצא חן בעיניך - קראת אותו?
- א. שפיצן: קראתי.
- ירין: יכולה לקרוא רק לפני השריפה.
- א. שפיצן: לפני השריפה, אבל אני לא זוכר אם בצמוד לכך שסימן-טוב -

6090

ידין:

אבל קראת, בעמוד הלבן הזה כתוב במפורש שהוא חושב

שתהיה מלחמה, אתה לא זכרת דבר כזה - נעזוב לרגע את

הצבעים של העמודים - לא זכרת שהודעה כל כך ברורה לא הייתה שבועיים לפני כן?

אילו היה דבר כזה שבועיים לפני כן, את זה היית זוכר לא פחות מאשר את 8 הסעיפים.

א. שפיצן:

כנראה שזה כן נחרת בי, כי כשדיברתי עם נעם, אמרתי

שכעצם בעמוד הלבן היה משהו שאני לא זוכר,

ידין:

נעזוב את נעם, אני מדבר עליך, כאשר אתה קראת את

העמוד הראשון, איך זה שפתאום - נעזוב כרגע את הצבעים,

הצבעים עשו עליך רושם - אבל איך זה פתאום משפט כזה, שרק לפני שבועיים ראית

את המספר, משפט כזה צריך היה להחרט בזכרונוך יותר מהתחמושת, התחמושת זה אחד

הסימנים החשובים, אבל מכחינה קצין מערך שמודיע לקמ"ן שהוא חושב שתהיה מלחמה -

לא נזכרת שמשפט כזה לא היה קודם?

לחר כן מי

לפני כן - אא

.ס.י.

ועדת החקירה - 9.5.74

ישיבה ק"ח (כבוקר)

הער: א. שפיצן

א. שפיצן:

כנראה שכן נזכרתי, כי אחר כך בפירוש קראתי את זה.
אחר כך, אבל אני אוסר באותו רגע, לא שאלת את סימן-טוב:

ידין:

אגאץ רגע אחד, מה אתה עושה?

א. שפיצן:

את סימן-טוב לא שאלתי, כי סימן-טוב כבר לא היה שם.
אבל אתה שמת לב, כשאתה קראת את זה, תיכף אחרי שזה הופקד

הינ"ר אגרנט:

בדרך, כשאתה קראת את זה - אינך זוכר מתי, אבל קראת את
זה, בין התפקדה ובין החשמרה - אתה זוכר שמיד ראית שיש שם דבר שלא היה בעמוד
המקורי?

א. שפיצן:

אני לא חושב שמיד ראיתי. אני חושב שאחר כך, אחרי שזה
נשרף, נזכרתי שהנה היה שם דבר שלא היה בעמוד המקורי.

ואז התחלתי לחבר את כל הפרטים, וזה היה כבר מאוחר.

לסקוב:

מתי התחלת לחבר את זה? בינאר? בתורש פברואר?

מתי התחלתי לחבר את זה?

א. שפיצן:

פשוט, לאט לאט, הריצה לקח לך...

לסקוב:

אחרי השריפה, ואני לא זוכר את האריך השריפה, נועם אמר...

א. שפיצן:

עזוב את נועם, אני שואל אותך.

לסקוב:

זה היה אחרי השריפה, יום אחרי השריפה או באותו יום

א. שפיצן:

של השריפה, צאצא אחרי שעשינו אני חשבתי; מה עשינו

למעשה? הנה אני נזכר: היה פה דף לבן, הייתה מחסוקה כחולה, היה דבר שלא זכרתי
אותו קודם לכן.

ולפני השריפה אתה לא נזכרת שקראת דף לבן שהוא לדעתך

לסקוב:

שונה מחדף הקודם?

זה היה כן, אבל אני לא קישרתי את זה...

א. שפיצן:

זה שלקח מהמגירה שלך חומר לשרוף, והזמינו אותך ללכת

לסקוב:

הער: א. שפיצן

להיות עד לשריפה של חומר שלקחו מהמבירה שלך?

א. שפיצן: לא, לא הזמינו אותו.

לסקוב: לא הזמינו אותך?

א. שפיצן: לא הזמינו אותי. ההזמנה להישות עד כביכול זה מקרי.

אני עליהם במדרגות ונועם ירד.

ירי: אבל הוא אמר לנו שהוא רצה שאתה תהיה נוכח בזמן השריפה

כדי שיהיה עד לזה ששורפים.

א. שפיצן: כן, נכון, אבל הוא הלך כבר לשרוף את זה, פגש אותי במדרגות

ואמר: אני הולך לשרוף את זה, כוא אתי.

ירי: אבל אתם הולכים יחד לשרוף, והמסמך המקורי עדיין בידיכם...

א. שפיצן: כן, המסמכים המקוריים.

ירי: ואתה עדיין זוכר שכרגע הראשון שהסקיד בידיך, לא מצא חן

בעיניך הדף הלבן, וכך וכך. אתה לא אוסר ליבדור לצאת

כשאתם הולכים לשרוף: תשמע, הדף הזה חשוד בעיני?

א. שפיצן: לא, לא לפני מעשה.

ירי: לא, בזמן שהלכתם לשרוף. הגה הולכים לשרוף, ויש מה

דף לבן שכל כך לא מצא חן בעיניך ברגע הראשון, ודין כחול

שלא מצא חן בעיניך, ומשפט כל כך... איך אתה לא אוסר ליבדור: רגע אחד,

למה אנחנו שורפים את זה, זה בעיני היה חשוד כבר מקודם?

א. שפיצן: זהו. החשד שמה קרה משהו, רק אחרי השריפה הפסתי את עצמי.

ירי: למה בזמן השריפה לא? זה לא היה חשוד בעיניך שהולכים

לשרוף דבר כזה?

א. שפיצן: לא, אני לא יודע אפך אולם בדיוק זה פועל בפנים...

העד: א. שפיצן

- ידין: אחת קציין סודיעיין, נכון?
- א. שפיצן: נכון.
- ידין: אתה צריך לראות סימנים מעידים, סימנים מסויימים. כן זכרת אחר כך שזה היה דף לבן ושורה כחולה, ולא זכרת למה לא שאלת את סימן-טוב. את זה אינך יכול להסביר. אתה לא יכול להסביר למה לא שאלת את סימן-טוב: שמע, משפט כזה לא ראיתי, משפט כל כך חזק. אתה לא יכול להסביר לי מדוע את יבור לא שאלת כשאתם הולכים לשרוף כבר דבר כזה? אני לא מכין את זה. דוקא את הדף הלבן אתה זוכר ואת זה אתה לא זוכר? לא, אני לא יכול להסביר מדוע לא שאלתי את יבור.
- א. שפיצן: הריאקציה שלך כקציין סודיעיין הייתה כל כך קשה?
- א. שפיצן: אני כבר לא זוכר אם נועם אמר את זה לפני או שאני אמרתי לו, אני חושב שאולי נועם אמר לי: אתה יודע, זה נראה לי השוד, ואז חלל החטיל להתקשר, החטיל להתחבר.
- ידין: אחר כך, אחרי השריפה. אני מדבר על רגע השריפה. אנחנו חסכף נגיע לאחר כך. אני מדבר כרגע על זה שאתם הולכים לשרוף מסמך סודי של הצבא.
- א. שפיצן: לא של הצבא, של סימן-טוב.
- ידין: לא, יש שם גם הערות של קציין הסודיעיין, תסלח לי.
- א. שפיצן: אבל אנחנו...
- ידין: אני לא נכנס לזה כרגע, אני לא מצ"ח, לא זו הבעיה. מצ"ח זו בעיה לחוד, אולי תבוא אחר כך. אבל אני מדבר כרגע מבחינה זו: אתם הולכים לשרוף מסמך, מסמך שהיה השודר בעיניך, או אולי לא השודר, שדף ראשון לא מצא תן בעיניך, אני משתמש במלים שלך, ואתם הולכים לשרוף. איך זה שכאחת רגע, אתם קצינים סודיעיין, לא עלה על הדעת: שמע, אסור לנו לשרוף את

הער: א. שפיצן

זה, את הדף הלבן הזה אני לא ראיח.

א. שפיצן: אני לא קישרתי, לא חשדתי.

ב-28 לחודש היחה לכם פגישה ברפידים?

ידין:

א. שפיצן: ב-28 לאיזה חודש?

סרן. כשלושה ימים לפני שהדו"ח של הועדה יצא, היחה לכם

ידין:

פגישה ברפידים?

כן. אני לא זוכר אם זה היה ב-28 לסרן, אבל היחה פגישה.

א. שפיצן:

לכבוד מה זה היחה?

ידין:

נועם הכיא עבודה שהוא עשה על הונאה. למעשה הוא השתחרר,

א. שפיצן:

או שלא נחנן לו להשתחרר עד שהוא יגמור איזו עבודה שהוא

עשה על הונאה במלחמה, והוא בא לרפידים על מנת להציג את העבודה הזאת. הוא

הציג אותה פעם אחת בפני גרין...

זו היחה חסיבה של הפגישה, הפורמליה, מטעם הצבא?

ידין:

חסיבה שנועם הגיע לרפידים היחה להציג את העבודה הזאת.

א. שפיצן:

ואז גרין ידע שהולכים להעניק לסימן-טוב סרן או משהו כזה.

הוא כבר ידע על זה?

ידין:

הוא ידע על זה.

א. שפיצן:

למה?

ידין:

כי גרין צביקה שילר היץ ביחסים טובים מאד...

א. שפיצן:

אבל על סמך מה רצו לחת לסימן-טוב סרן?

ידין:

צביקה שילר חשב שסימן טוב מקומה...

א. שפיצן:

הוא ידע על המסמכים, צביקה שילר?

ידין:

אני חושב שסימן-טוב סיפר לו, אבל אני לא יודע.

א. שפיצן:

אחה ידעה כבר באותו רגע שסימן-טוב הגיע לוועדה?

ידין:

הער: אף שפיצן

- א. שפיצן: אני ידעתי שסימן-טוב הגיע לוועדה. אני לא ידעתי...
יריין: ייכור אומר לנו שבשיחה הזאת בכלל עוד לא היה ידוע
 שסימן-טוב הגיע לוועדה. דאחה בעדות שלך אומר שבועיים
 לפני זה כבר ידעת שסימן-טוב הגיע לוועדה.
א. שפיצן: אני לא יודע מה יכור אומר. אני ידעתי.
יריין: אתה כן ידעת?
א. שפיצן: כן, אני ידעתי שהוא הגיע לוועדה. אבל אני לא ידעתי...
יריין: בסדר, הבנתי. את זה אתה אומר בעדות. האם מתקבל על
 הדעת שאם אתה ידעת בפגישה ברפידים שסימן-טוב הגיע
 לוועדה שבועיים לפני אזה, שאתה לא הגיד את זה ליכור? יכור אומר שהוא אמר
 לי: רבותי, צריך להודיע לכל מי באופן תיאורטי שיכול להיות שסימן-טוב יגיש
 את המסמך. צריך להודיע, אולי גם לאגרנט, ואנחנו לא יודעים את זה. אבל
 אתה אומר שאתה כן ידעת את זה. אז יכול להיות שלא אמרת ליכור שהוא כבר הגיע
 לוועדה?
א. שפיצן: אני לא זוכר מה אמרתי באותה שיחה...
יריין: לא, אני מדבר מבחינת הסתברות. אם אתה ידעת שזה הגיע
 לוועדה...
א. שפיצן: אני חושב שידעו שסימן טוב הלך לוועדה.
יריין: לא. אני אביא את העדות שלך. אתה אומר א במפורש שבועיים
 לפני פרסום דו"ח ועדה אגרנט אתה ידעת שסימן-טוב הגיע
 לוועדה. זו עובדה.
א. שפיצן: כן.
יריין: האם זה מסתבר. אני מדבר על הסתברות, לא על עובדות, -

העד: א. שפיצן

שכשאתה נפגשת עם יבור שבועיים אחרי זה, שאתה לא תגיד לו את זה? זה מסתכר, כשמדברים מה לעשות כדי לרוץ לכל מקום שסימן-טוב עלול להגיש את המסמך? האם זה מסתכר שאתה לא תגיד את זה ליבור?

א. שפיצן: אני באמת לא זוכר.

ידי: כלומר, במלים אחרות אני צריך להסיק שכשאתם התאספתם,

אתה ייבור ועוד אחד, ב-28 לחודש...

א. שפיצן: עוד שנים.

ידי: עוד שנים. ... אתם ידעתם כבר שסימן-טוב הגיע לוועדה.

אתה בטח ידעת.

א. שפיצן: אני ידעתי. אני לא ידעתי מה הוא הגיש לוועדה, או בשביל

מה הוא הופיע לוועדה.

ידי: לא שאלתי אותך אם ידעת מה הוא הגיש. ציטטתי רק מה שאתה

אמרת, שהוא הגיע.

היו"ר אגרנט: אני רוצה לחזור על הטאלה שאתה נשאלת. אתה קראת את המסמך

אחרי שזה הופקד בידך, ושמת לב שיש שם עמוד לבן, עמוד

ראשון. ואתה קראת את העמוד הזה, את כל המסמך, אז, עוד הפעם, אחרי שזה הופקד

בידך ולפני שזה הושמד.

א. שפיצן: כן.

היו"ר אגרנט: אבל אתה לא חשבת אז שיש הכדל בין מה שכחוכ בעמוד הלבן

הזה לבין העמוד המקורי? לא חשבת על זה אז?

א. שפיצן: לפני השריפה?

היו"ר אגרנט: כן, בזמן שקראת את זה, אחרי שקראת את זה.

א. שפיצן: אולי זה נחרת בזכרוני, כנראה זה כן נחרת בזכרוני, כי

אחר כך אמרתי ש... אבל באותו רגע...

ס.י.

ועדת החקירה - 9.5.74

ישיבה ק"ח - (כבוקר)

הערד: א. שפיצן

אז אמרתי: מה פתאום סימן-טוב * ביקש שישרפו את זה? אחר כך גזכרתי: היה שם דף לבן, היתה מחיקה בחולה, וכל העסק. זאת אומרת כל החקשר עלה אחרי השריפה ולא לפני זה.

ידין:
אבל כשאתה הלך יחד עם יבור לשרוף, לא שאלת את יבור למה הוא שורף את זה?

א. שפיצן: לא.

ידין:
סתם אתה פוין כבש כזה, שאומרים לך: כוא לשרוף - אז אני שורף? לא שאלת אותו למה הולכים לשרוף את זה?

א. שפיצן: הוא אמר: סימן-טוב ביקש לשרוף את זה.

ידין: אתה לא שאלת למה הוא ביקש?

א. שפיצן: לא, לא שאלתי.

ידין: אז את כל השאלות הכי טבעיות שנדמה לכאורה שאתה כל כך

קפדני - את השאלות האלה דוקא לא שאלת. דוקא את הדף

הלבן - פתאום אתה נזכרת בדף הלבן. אני לא מכין את זה. אני קצין סערך ואתה

קצין סערך, פתאום אני עולה כמדרגות, בא אלי יבור ואומר: שמע, סימן-טוב ביקש

ספני לשרוף את המסמכים האלה, כוא אחי לשרוף. אני לא אשאל אותו: למה סימן-טוב

רוצה לשרוף את זה?

א. שפיצן: זה באסת לא...
ידין: זה לא הגיוני, נכון?

א. שפיצן: לא, אבל אני לא שאלתי את נועם מדוע.

ידין: סתם הלכת אתו לשרוף? ל"ג בעומר?א. שפיצן: אני ידעתי את החשדות של סימן-טוב...
ידין: שמה?

א. שפיצן: שאולי יפעילו עלי לחץ ואולי יבואו לקחת את המסמכים.

609)

ס.י.

ועדת החקירה - 9.5.74

ישיבת ק"ח (בבוקר)

הגד: ' שפיצן

ידין:

כן, אבל זה לא הגיוני. אפשר היה להחביא את זה. כשהוא הביא

היו"ר אגרנט:

האם סיסמן-טוב אמר לך לאט לאט את המסמך, או אחרי זה, האם

אמר לך שהוא מפהד מלחץ עליך או משהו כזה?

א. שפיצן:

הוא אמר, אז כשהוא דיבר בסלפון, הוא שאל אותי לגבי לחצים

והוא אמר שהוא יודע שרב-סרן יוסי במרגי...

לנרוי:

מי זה רב-סרן יוסי במרגי?

א. שפיצן:

הוא ראש מדור מצריים, יוסי במרגי, הוא אמר שהוא יודע שרב-

סרן יוסי במרגי רוצה לקחת אותנו או משהו כזה, או מחפש

אותנו, או שיבוא לקחת אותנו. זה מה שהוא אמר לי אז בשיחה הטלפונית.

היו"ר אגרנט:

ואז הוא אמר לך שאולי הוא יבקש לשרוף את המסמך?

שאולי הוא יבקש לשרוף את המסמכים.

א. שפיצן:

אז כשיבור קרא לך להיות נוכח...

היו"ר אגרנט:

הוא לא קרא לי. הוא פגש אותי במדרגות, חזרתי אז מהבית

א. שפיצן:

אני חושב, אינני זוכר בדיוק מאיפה, מהבית או מבאר-שבע...

איפה זה היה? בפיקוד הוא פגש אותך?

היו"ר אגרנט:

בפיקוד. הוא אמר לי: אני הולך לשרוף את המסמכים של

א. שפיצן:

סימן-טוב, בוא יחד אחי.

נבנצל:

הוא עוד הוסיף: אני רוצה אותך כעד?

א. שפיצן:

אני לא זוכר אם הוא באותו מעמד אמר שהוא רוצה אותי כעד.

היו"ר אגרנט:

אז זה לא הפליא אותך שהוא הולך לעשות את זה, מפני שאתה

שמעת על האפשרות הזאת קודם מסימן-טוב, מה?

א. שפיצן:

שמעתי על האפשרות קודם מסימן-טוב.

ידין:

אחה אומר שכשהורידו אותו לדבלה - אני קורא מהעדות שלך -

ס.י.

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ח (בבוקר)

הערז א. שפיצן

"הוא הפקיד בידי את שני המסמכים האלה, נתן ואמר לי להחביא אותם בחוליה, שאיש לא יקח אותם מסנו. אבל אז הייתה כבר תוספת שאני לא ראיח מקודם, של דף לבן, כחוב בעט כחול, עם מחיקה". זאת אומרת, אז אתה כבר ראיח שיש תוספת?

אחרי כן - ב.ס.

הערן: אריה שפיצן

שפיצן: כן, אני אמרתי.

יריין: אז למה לא שאלת אותו? ואז כשהלכת לשרוף אתה אומר /קראית שהיתה תוספת.....

שפיצן: אתה חוזר על אותן השאלות.

יריין: קודם חזרתי על השאלה שאמרת שזה היה חשוד בעיניך, עכשיו אתה אומר שהיתה שם תוספת.

שפיצן: דבר שלא ראיתי קודם.

יריין: אז איך זה שלא ראית?

שפיצן: אני לא שאלתי אותו, כי אם אני אומר שזה לא מצא חן בעיני או שהיתה תוספת זה למעשה אותו הדבר, אני לא שאלתי את סימן טוב.

יריין: וגם לא את יכור כשהלכתם לשרוף?

שפיצן: לא.

יריין: זה מאד חשוד.

גבנצל: כאותו שלב שעוד לא דובר על שריפת ועוד לא כל כך מצאה את הדף הזה לא היתה לך אולי איזו הנחה אולי הלך לו לאיבוד באיזו

שהיא צורה.....

שפיצן: אתה מתכוון שבשבת לא קראתי את כל המיסמך....

גבנצל: לא, רק כשהוא הפקיד את זה אצלך ואתה ראית שיש שם איזה דף

חדש, כאותו שלב שעוד לא היו לך חשדות או לא דובר עד כדי כך,

לא חשבת שאולי הלך איזה דף לאיבוד והוא עשה העתק חדש כדי שהמיסמך יהיה שלם?

"הסתדר"

שפיצן: אז בכלל עוד לא חשבת על זיוף, לא אמא לי הדבר, היה נדמה לי

שלא ראיתי קודם את הדף הזה, הלבן.

יריין: מאין אתם מקבלים את הדפוס הצהובים-הירוקים האלה, שאתם כותבים

את הסיוטות עליהם?

הער: אריה שפיצן

שפיצן: יש במיקוד.

ירי: יש הרבה כאלה? זה מיצרך יקר?

שפיצן: לא.

ירי: אז למה הוא כתב על לבן? הלא הדבר הכי טבעי בשכילון - כמו

שאתה אומר שפה הייתה תוספת שלא הייתה מקודם - אם המיסמכים היו

במיקוד, ללכת ולקחת את הדרך הצהוב-ירוק ולכתוב עליו.

שפיצן: אני שאלתי את השאלה הזאת, אני חושב שגם עניתי עליה. אני לא

יודע מה הניע את סימן טוב, אני גם לא אמרתי - ואני רוצה

להבהיר את זה, אני חושב שאמרתי את זה בעדות שלי לאבשלום יפה - אני לא אמרתי

סימן טוב הוסיף דף...

ירי: כן, אתה אומר שהייתה שם תוספת שלא ראיתי.

שפיצן: כן, לא ראיתי, הדגש הוא על זה שלא ראיתי, אני לא ראיתי דף

לכן קודם לכן וראיתי אותו אח"כ. סימן טוב ביקש ממני לשרוף

את המיסמכים. כל הדברים האלה יחד העלו בי איזה שהם ספקות או חשדות שלעניות דעתי

הייתי צריך להעלות אותם במידה וסימן טוב אמנם השתמש או ישתמש במיסמן. אני לא

אומר - אני גם אמרתי את זה ברור לאבשלום - שאני יודע בוודאות שלא היה שם דף לבן

או דברים כאלה, אני לא ראיתי דף לבן בשבת וראיתי אותו יותר מאוחר, גם דף לבן

וגם מחיקה כחולה. לא ראיתי דף לבן בשבת וראיתי אותו יותר מאוחר. הדברים האלה

וגם השריפה של המיסמן, שלושה הדברים האלה ביחד העלו בי את החשדות.

העלה בפני נבו כצורה רשמית וגם לא רשמית הרבה רשמיות, כלומר,

שזה לא מתקבל על הדעת, שאם סימן טוב היה רוצה לזייף הוא היה קונה עט ארום וכד'.

אמרתי לנבו שזה סביר, זה נכון.

ירי: סימן טוב קצין מחושב?

שפיצן: כן, סימן טוב קצין מחושב.

המחשבה פרטים

ירי: הוא חושב על מחשבתו/ יש לו ראש?

הערות: אריה שפיצן

שפיצן: כן, בדרך כלל הוא חושב על פרטים.

לנרדי: האם, למשל, יכול להיות שכאשר הוא הראה לך את המיסמך בשבת הוא הראה לך רק את העמוד עם שמונה המיסמנים האלה, קיפלו את

העמודים האחרים?

שפיצן: הוא הראה לי את כל המיסמך. אבל, ושוב - שאל אותי אכסלום - לא יכול להיות שהעמוד הלבן התקפל אחורה או היה מתודק באיזה סיכות והעמוד נפל במגירה או דבר כזה. אמרתי שאני לא יכול להתחייב על דבר כזה, אני יכול להתחייב על דבר אחד - שכשבת לא ראיתי וביום שהופקד בידי כן ראיתי עמוד לבן.

לנרדי: וכשבת אתה קראת את המיסמך כפי שהיה אז כולו?

שפיצן: אני קראתי את כל מה שחשכתי שזה המיסמך, אם היה שם איזה דף שנפל במגירה או דף מקופל אחורה אני לא יכול להתחייב.

ירדי: אבל קראת את כל העמודים?

שפיצן: כן.

ירדי: איך שזכרת את כל הדברים רק דבר אחד לא זכרת אחר כך, שהעמוד הזה יותר קצר, וזה דבר שהוא חריג, בולט לעין מאד מאד, איך שזה את הפרט הזה לא זכרת, אלא כאשר הראו לך בתצלום שהוא יותר קצר?

שפיצן: לא, לא זכרתי גם אז, אלא שאמרתי לי שהוא יותר קצר.

ירדי: כן, זה אני יודע, ואני שואל - איך זה לא זכרת את זה?

שפיצן: לא זכרתי שהדף יותר קצר, אני רק זכרתי שהיה לבן עם ~~משהו~~ עם פחיתות בכחול.

היו"ר אגרנט: אתה זוכר בפרוט שקראת את הדף הראשון, שהוא למעשה כמו הדף הראשון

של התצלום פרט למה שאחה אומר שלא היה שם המיסמך הכללי הזה,

שעלולה לפרוץ מלחמה.

הער: אריה שפיצן

שפיצן: אני לא יודע אם היה שם סיכום כללי כזה או היה שם סיכום כללי

אחר, אני רוצה שוב לחזור על הנקודות שלי, אני זוכר שבשבת לא

ראיתי דף לבן עם מחיקה כחולה, בכלל לא ראיתי מחיקות כחולות בעבודות. כשנספר לי

המיסמך עוד הפעם ראיתי גם דף לבן עם מחיקה כחולה. אח"כ סימן טוב ביקש לשרוף

אח המיסמך. שלוש הנקודות האלה ביחד העלו בלבי חשד. למעשה מה שחשבתי כהגיוני

ביותר, אח"כ נאמר לי שזה נעשה, זה פשוט בגדליה יראה מיסמך שהוא העיר עליו

ועיני "זה המיסמך שלי" או "זה לא המיסמך שלי".

לנדוי: סליחה, אני לא הכנתי את החשובה שלו ביחס לגדליה.

שפיצן: אני חשבתי שברגע שאני אעלה את החשדות גדליה יראה את המיסמך

ויגיד אם זו המחיקה שלו או לא המחיקה שלו. לא הייתי בכלל

ועד היום אני לא בטוח שיש מה תוספת, זיוף, או משהו כזה. היו לי מספר חששות שלדעתי

הייתי צריך, או אני צריך, להעלות אותם בפני הועדה במידה וסימן טוב ישמש במיסמך

או השתמש בו.

~~השאלות הבאות~~

ירין: לך ~~השאלות~~/היו יחסים טובים עם גדליה?

שפיצן: מאד מתוחים.

ירין: ליכור גם כן היו יחסים מתוחים אחר?

שפיצן: כן.

ירין: לסימן טוב גם כן היו יחסים מתוחים אחר?

שפיצן: כן.

ירין: אתם דיברתם על זה שלושחכם ביחד?

שפיצן: על היחסים המתוחים?

ירין: לא, מה לעשות עם הגדליה הזו? עם העובדה שיש לכם יחסים מתוחים

אחר?

שפיצן: דיברנו על זה, זו הייתה הכעיה שלי ושל סימן טוב...

הער: אריה שפיצן

יריין: בעית 24 שעות שלכם.

שפיצן: זאת היתה בעיה במסך חרשים, במסך שנתיים הייתי פקוד שלך.

יריין: כשהראה לך סימן טוה את המיסמך הזה כיום שבת היחה שמחה גדולת?

לא רק שהוא ראה את זה מראש, אלא שהיה פה גם משהו נגד גדליה,

נחגלה לך אז דבר אחר לגמרי, לא רק שסימן טוב ראה את זה - זו שמחה יפה! - אלה שנחגלה לך גם בגדליה מחק את כל הסימנים המעידים, את המשפטים החשובים, ולמעשה גם לא הפיץ את זה. היה פה קיים רציני נגד גדליה.

שפיצן: לגבי ההפצה או אי ההפצה אני רוצה לחזור פה ולומר: כשקראתי את המיסמך אני לא התעמקתי ולא חשבתי אם המסמך הזה היה מיסמך להפצה

פנימית, כלומר, לגדליה, או.....

יריין: טוב, בסדר, אבל במיסמך השני שהראיתי לך, שאמנם אחת אומר עכשיו

שאתה לא זוכר, אבל אז קראת, ראית שדוקא הסעיף שבו אומר סימן

טוב שאין להוציא מהאפשרות שכל הסימנים האלה הם במסגרת מבצעי אמה - דוקא זה מחוק ע"י גדליה, זה היה צריך להיות בשבילך שמחה גדולה, שהנה אפשר "לדפוק" את גדליה, לא?

שפיצן: אני לא חושב שבאותו יום מישהו מאחזו סמך, זה היה יום שאי אפשר

היה לשמוח בו, אחת קיבלת ידיעה אחרי ידיעה שמעוזים נופלים.

יריין: לא, באותו רגע שהוא הראה לך זה היה עוד לפני שהגיעו ידיעות

על מעוזים נופלים. אחת אומר "בצהריים", והמלחמה רק החחילה ב-2.00.

שפיצן: זה לא יכול היה להיות ב-2.00. ב-2.00 רק קראו לי מן הבית,

ל;יקוד הגעתי ב-3.30. זה היה אחרי הצהריים.

יריין: טוב, לא היחה שמחה באותו רגע, אבל אחר כך?

שפיצן: אני לא יודע אם באותו רגע או אחר כך, אבל סימן טוב גם התכסא

שחוא רוצה "לדפוק" את גדליה, הוא אמר את זה.

יריין: אז?

הער: אריה שפיצן

שפיצן: אני לא זוכר אם זה היה אז.

ירי: לפני הסכסוך שהיה?

שפיצן: אני לא זוכר אם זה היה אז או יותר מאוחר.

ירי: כלומר, לשלושתכם כיחד לא הייתה איזון סיבה לשמור מיסמך כזה?

אני כבר הרכה שנים לא הייתי בצבא, אבל מה זה פחאם שקצין אחד

עם קצין שנה, אחת וסימן טוב עושים מה קנוניה נגד המסונה עליכם, והוא מחביא מיסמכים

בתוך סייף של הצבא, בתוך חדר, בלי ידיעת קצין המודיעין. זו קנוניה, מה הייתה הסיבה

לכך? מדוע אתה הסכמת לקנוניה הזאת?

שפיצן: מדוע אני הסכמתי לקנוניה?

ירי: כשסימן טוב בא אליך ואומר "אני יורד לרבלה, תשמור לי את זה

פה, למען השם תראה שלא ישמידו לי את זה". ואתה לא הודעת זה

לא לגדליה ולא למישהו אחר. זוהי קנוניה.

שפיצן: עם גדליה לא היו לי כל עניינים, גדליה ישב ב"רבלה" אני ישבתי

בבאר-שבע כל המלחמה, למעשה הייתי שם בלי מסונה.

ירי: כן, אבל אחת הכנה שסימן טוב שומר את זה נגד גדליה.

שפיצן: כן, שהוא מפתח שישמידו לו את זה, שהוא כנראה מחכוון להשחט

כזה נגד גדליה.

ירי: זאת הכנה, זאת אומרת שאתה היית שותף לתכנון הזה.

שפיצן: אפשר לקרוא לזה שותף.....

ירי: שותף במחשבה או כיריעה.

שפיצן: כיריעה שהוא אולי מחכוון להשחט במסמכים האלה כנגד גדליה,

זה כן. אבל בהחלט החיחסתי למיסמכים האלה כמיסמכים אישיים של

סימן טוב, כגלל זה כאשר הוא ביקש לשרוף את זה לא החיחסתי אל זה כמשהו אחר.

הערות: אריה שפיצן

היה

יריין: אז למה אתה חושב שזה/הגיוני מצידו לבקש לשרוף את זה

אם אתם השבתם והוא חשב שזה יכול להיות נגד גדליה.

שפיצן: יש כמה דברים שאני יודע להסביר, אני לא יכול להסביר,

ובגלל זה אני מעלה אותם פה, אולי אתם תוכלו להסביר.

יריין: האם יכול להיות שכאשר הלכתם לשרוף את זה פתאם שמתם לב

שהעמוד הראשון הוא עמוד לבן, דבר אשר לך שמתם לב אליו

מקודם, או כן שמתם אליו לב מקודם, וחשבתם "טוב, אז היות ויש תצלום כדאי

להשמיר את המיסמך הזה כי זה יכול להחליש את הקייס נגד גדליה.

שפיצן: לא, בהחלט לא.

יריין: בטח לא?

שפיצן: כמאה אחוז לא.

יריין: לא עלה על דעתם צל של ספק כששרפתם שאולי יש פה משהו כזה?

שפיצן: לא, בהחלט לא, להיפך, אני אמרתי אז, אני זוכר מה שאמרתי

לנזעם, "אני חושב שגדליה לא היה בסדר לפני המלחמה ולא

היה בסדר ככך אדם, אבל אם מגיע לא להעניש - שייעניש על דברים שעשה ולא על

דברים שלא עשה".

יריין: מה זה "דברים שהוא לא עשה", הרי לפי המיסמכים האלה

הוא מחק את כל

שפיצן: לא, אם הייתה שם תוספת, ואני לא ידעתי ואיני יודע היום

מה בשיקולים של הועדה קבעו שגדליה אשם פחות או יותר.

יריין: אתה קראת את הדין וחשבון של הועדה?

שפיצן: לא בעיון.

יריין: מדוע לא בעיון? את הסעיף על גדליה אתה קראת בעיון?

שפיצן: לא בעיון, קראתי בעתון.

הערן: אריה שפיצן

יריין: כן, היה פרסום בעתון. קראת את זה בעיון? שם מסתכים על

הסעיף הראשון או על הסימנים המעידים?

שפיצן: אני באמת לא זוכר.

יריין: אחת לא זוכר את הדברים האלה?

שפיצן: לכן אמרתי קודם שאם באמת איתה פה תוספת.....

היו"ר אגרנט: אני רוצה לשאול אותך שאלה. החשדות שלך היו שלושה: (א) הרף

הלבן. (ב) העט הכחול. (ג) עצם פעולת ההשמדה. ולא שהיה

שוני בין מה שכחוב בעמוד הראשון של.....

שפיצן: והתוספת, התוספת שלא זכרתי קודם על מבצעי אמת.

היו"ר אגרנט: זה גם כן העלה אצלך חשדות אחרים השריפה?

שפיצן: כן.

היו"ר אגרנט: אחת זוכר שזה לא היה בעמוד הראשון? זה מה שאני רוצה לדעת.

שפיצן: כן.

היו"ר אגרנט: האם אחת זוכר שהאימרה הזאת, המסקנה הזאת, התערכה שהולכת

לפרוץ מלחמה, זה לא היה בעמוד הראשון?

שפיצן: אני לא זוכר בכלל אימרה כזאת לא בעמוד הראשון ולא בעמודים

אחרים.

יריין: הנה אתה לא זכרת גם מה שאני הראיתי לך וביחס לזה אין ספק,

זה כתוב על אותו הנייר. עצם העובדה שאחת לא זוכר יכול

להיות שזה לא אומר כלום. יש לך זכרון מאד סלקטיבי, אחת רביש לצבעים באופן

מיוחד או פה, לא לתוכן?

שפיצן: מה שהעלה אצלי את החשד זה היה הנייר הלבן הזה שבלט על רקע א

שתכרתי קודם

של ניירות צהובים וירוקים, ושאוהו לא ראיתי קודם.

6109

ועדת החקירה - 9.5.74
ישיבה ק"ח - בוקר

בס

- 89 - 90 -

הער: אריה שפיצן

יריין: אני חוזר עוד הפעם על השאלה לפניי שאתה חגיד לי שאני

חוזר על השאלה. ולסרות **■** זה שזה היה חשוד כל כך בעיניך,

ראית דף לבן שלא ראית שבועיים קודם, לא אמרת דבר לסימן טוב?

שפיצן: לא אמרתי דבר. אני חושב שהחשוד כל כך בעיניי התגבש בעקבות

השרפה יותר מאשר באותו רגע שראיתי. באותו רגע שראיתי זה

מסך אח עיני, אבל ההתגבשות של חשד שאולי היה פה משהו התעורר יותר מאוחר.

אח"כ רשמה אב

ישיבה ק"ח - 9.5.74
העד א. שפיצן

6110

לפני כן בס
א.ב.

היו"ר אגרנט:

בעדותך אתה אומר: בדף הלכך היה כביכול סיכום

על סמך המסמך ~~שבו~~ שבו הוא סתם בפירוש

שבסבירות גבוהה עומדת לפרוץ מלחמה, או משהו כזה. ~~שבו~~

א. שפיצן:

כן.

היו"ר אגרנט:

זה אתה זוכר בפירוש, שזה לא היה

בעמוד המקורי, או אינך זוכר שזה היה?

א. שפיצן:

אני אינני זוכר שזה היה.

היו"ר אגרנט:

אתה אינך זוכר בפירוש שזה לא היה?

א. שפיצן:

לא. אינני זוכר שהיה דבר כזה. הנה,

תוא הראה לי עכשיו דבר שכנראה כן

ראיתי אותו, ולא זכרתי.

לסקוב:

אתה מכיר את המסמך של הפיקוד

מאפריל 1972 על חומר סודיעין,

כיצד לכתוב, איך הסודיעין כותן את האויב המצרי? שם סופיעה רשימה של סימנים

מעידים וכו'. מוכר לך המסמך הזה?

א. שפיצן:

אולי כן. אבל אינני זוכר אם זה

מאפריל 1972 דווקא.

לסקוב:

אבל הוא היה אוטרטיבי בפיקוד מ

הזמן.

א. שפיצן:

סקירת כוננות?

לסקוב:

כן.

א. שפיצן:

אני מכיר את זה.

ירין:

המסמך הבסיסי על הצבא המצרי,

על המפגחים שם, וכל מיני דברים יש

ש

שם, מה זה טבעון(?) ולל סימנים מעידים.

6111

ישיבה ק"ה - 9.5.74
הער א. שפיצן

- מכבי כוננות, כמה זמן צריך...
מה זה מצב כוננות? כן.
אתה מכיר את המסמך הזה?
כן.
היית בסיקור כשהיברו את זה?
כשהיברו את סקירת הכוננות? סקירת הכוננות
חזרה ע"י סימנטוב...
סימנטוב חיבר את זה?
אני חושב. אני לא בטוח, לא משוכנע, אני
חושב.
על סמך מה אתה חושב?
נדמה לי שהוא חיבר את זה. אפשר לשאול אותו.
איך שם קוראים לזה? האם שם קוראים לסימנים
המעידים "סימנים חריגים"?
אני לא זוכר עד כדי כך את המסמך.
על סמך מה אתה קורא לסימנים המעידים של
סימנטוב פירט במסמך שקראת "סימנים חריגים"?
הוא כתב שם "סימנים חריגים"? הוא כתב שם "סימנטוב מעידים"?
אני לא זוכר. באמת לא זוכר. בעדות שלי
אמרת "סימנים חריגים"?
אל תשאל אותי. עכשיו אני שואל אותך.
אני לא יודע על מה. אני לא מבין את השאלה.
כ-6 לחודש קראת מסמך. קראת אותו. עשית
עליך סימנים? או שאחזק לא נזהג לעשות סימנים?
- לסקוב:
א. שפיצן:
לסקוב:
א. שפיצן:
יריין:
א. שפיצן:
יריין:
א. שפיצן:
יריין:
א. שפיצן:
לסקוב:
א. שפיצן:
לסקוב:
א. שפיצן:
לסקוב:
א. שפיצן:
לסקוב:

לא. לא נגעתי בו.

א. שפיצן:

אח"כ קיבלת אותו עם דף לבן, ולאחר

לסקוב:

זמן קראת אותו.

כן.

א. שפיצן:

אח"כ אתה נזכת בשעה ששורפים מסמך שהיה

לסקוב:

ספור אצלך בשביל משהו ע"י משהו אחר,

על סמך מילה שהוא אומר שסימנשנב ביקש ממנו לשרוף את המסמך הזה.

כן. ועל סמך ידיעה שסימנשנב באמת מבקש

א. שפיצן:

את זה.

ממנו קיבלת?

לסקוב:

כי סימנשנב דיבר אתי קודם ואמר ש - - -

א. שפיצן:

הוא ביקש ממך לשרוף את זה?

לסקוב:

הוא אמר שכנראה - - -

א. שפיצן:

הודיע לך שביקש ממשהו לשרוף את זה?

לסקוב:

לא. הוא אמר - - -

א. שפיצן:

זאת אומרת, ידיעה לא הייתה לך. היה רק

לסקוב:

ניחוש.

לא ניחוש. ניחוש מבוסס. על סמך זה שהוא

א. שפיצן:

אמר שהוא כנראה יבקש לשרוף את המסמכים.

אבל הוא לא ביקש.

לסקוב:

אותי הוא לא ביקש. אני גם לא הייתי

א. שפיצן:

בפיקוד.

אתה משתתף בשרפה של המסמך?

לסקוב:

כן. נזכת בשריפה.

א. שפיצן:

לסקוב:

אתה נזכח בשריפה. לאחר שאתה נזכח בשריפת
בתוך תקופת שאתה לא זוכר אותה, אתה מתחיל

לחשוש שמה שהיה כאן עניין של זיוף ע"י תוספת רע"י מחיקה שהיתה על הדף הלבן הזה.

א. שפיצן:

כן.

לסקוב:

ובכל זאת, אתה לא פונה לוועדה בשביל
להגיד לה, אלא על סמך פניה של יבור שהוא

ענה שהוא רוצה להגיד, והוא מציע שאתה תוזמן כער. איך אתה מסביר את זה?

א. שפיצן:

בכלל, נזשא הפניה לוועדה - ידעתי שסימנסוב

הולך לוועדה. הוא ביקש לקבוע אתי ראיון

לפני שהוא הולך לוועדה. הוא אמר שהוא יבוא אלי. לפני שהתקבץ היה פה ביום רביעי בפעם

הראשונה. הוא ביקש לקבוע אתי ראיון בבית, ולא הגיע, לא בא בסוף. ידעתי שהוא הלך

לוועדה. לא ידעתי אם הוא הגיש את המסמך או לא הגיש את המסמך לוועדה. בכל אופן,

כשתעלינו את - - -

לסקוב:

זה היה פת"ש כשהוא הלך לוועדה? באיזה

חודש זה היה?

א. שפיצן:

אינני זוכר.

לסקוב:

זה היה בערך בפברואר, ואתה אומר שאתה חשדת בזיוף

ספוך או בקרבת התאריך של השריכה.

א. שפיצן:

אחרי התאריך של השריפה.

לסקוב:

אמרת לסימנסוב שאתה חושב ש - - -

א. שפיצן:

לא אמרתי לסימנסוב שאני חושב שזה זיוף.

לסקוב:

אמרת למסננה עליך שיש פה זיוף?

א. שפיצן:

אמרתי למסננה עלי; אמרתי לגריין.

לסקוב:

פתח אמרת לגריין?

א. שפיצן:

ברגע שירדחי לחמק דבלה. הורידו אותי

אח"כ...

לסקוב:

מהי זה היה?

א. שפיצן:

אני לא זוכר את התאריך. אבל זה היה

אחרי השריפה.

לסקוב:

זה היה אחרי השריפה?

א. שפיצן:

כן. אמרתי לגרין שהמסמך נשרף ע"י נועם

בנוכחותי, והעלימי בפניו את ה- - -

לסקוב:

ולסימנטוב לא העלית את החשב.

א. שפיצן:

לסימנטוב לא העליתי.

לסקוב:

לא שאלת אותו, לא אמרת ~~לסימנטוב~~ לו? שום
דבר לא אמרת לו?

לא אמרתי לסימנטוב כלום.

א. שפיצן:

כששמעת שהוא הולך להעיד, וזה היה כערך

בראשית פברואר, אסצע פברואר, וידעת שיש

לסקוב:

לך חשד - אחת לא פנית לאותו איש שהוא ראיון, להגיד לו שאתה רוצה להגיד משהו

בקשר למסמך, וחיכית שיזמינו אותך?

א. שפיצן:

לא. אני לא ידעתי אם סימנטוב הגיש את

המכתב.

לסקוב:

על המכתב של יבור ידעת?

א. שפיצן:

כן.

לסקוב:

זה בהסכמתך נכתב?

א. שפיצן:

כן.

לסקוב:

סתי נחת את הסכמתך למסמך של יכור?

א. שפיצן:

ליכור נחתי את הסכמתי בכלל, כשהוא היה

ברפידים ב-28, והיה לנו שם החייעצות, העלו

רעיון לגשם להגיד את זה לגדליה. אז אפרתי ליכור: תראה, אני נמצא ברפידים, גדליה

עכשיו כבר לא בתפקיד שלו, אני לא פוגש אותו, אז יכור אמר שהוא יטפל בזה. אפרתי לו:

כמידה וחגיד לגדליה, אז חרע לך שגם אני פוכן להגיד לגדליה, תאמר לגדליה - - -

לסקוב:

זה היה ב-28 לחודש. שאלת אותו אח"כ סתי

כתב לוועדה, או אמר לגדליה?

א. שפיצן:

הוא אמר לי אחרי הפרסום שלוא דינר

עם גדליה, ושכמקביל הוא כפכ לוועדה

לסקוב:

אתה לא בילית פעילות.

א. שפיצן:

לא. הוא אמר לי שהזכיר את שמי בוועדה,

ושיקראו לי. בפירוש אמר שיקראו לי. אח"כ,

אם אתה מתכוון לפעילות שלי, הוא אמר לי שיקראו לי ושהוא יודע שיקראו לי, שאסור לו

לדבר אחי בכלל בנושא, כך אסרו לו בוועדה.

לסקוב:

מי אמר שאסור לו לדבר אתך?

א. שפיצן:

נזעם אמר שיקראו לי, שהוא הזכיר את שמי

ומתכוונים לקרוא לי, שהוא אמר את שמי לנבו.

לסקוב:

הוא אמר לך שאסור לך לדבר?

א. שפיצן:

הוא אמר לי שאסור לי לדבר אתו בנושא הזה,

בכלל בנושא הזה. שנבו אסור עלינו לדבר

לא עם גדליה ולא אתי.

לסקוב:

ולא אתה ולא הוא לא דיברתם עם אף אחד על

התזמיר?

א. שפיצן:

לפני מסירת העדות - לא.

א, שפיצן:

לפני מסירת העדות - בטח לא, לפני שמסרתי את העדות - בטח שלא.

ואחרי שמסרת את העדות לנבו - דיברת עם לסקוב:

מישהו? על חוכן העדות, על השאלות?

כן או לא?

אני צריך להזכר, אני חושב - - -

אם שפיצן:

הגיד את הכל.

לסקוב:

אני אומר את הכל, אני רק צריך להזכר.

אם שפיצן:

אחרי שמסרתי לנבו, או עוד לפני שמסרתי

לנבו, א) מסרתי על חוכן העדות עם צביקה שילר, קמן דרום, הוא קרא לכל אחד מאתנו

בנפרד ושאל מה יש לנו להגיד, ואחרי שהוא שמע מה שיש לי להגיד, הוא מאד החרגז

ואמר לי: מדוע לא פניח אתה, למה גם אתה לא פניחה? אמרתי לו: תראה, נועם פנה, והוא

אמר לי במירוש שיקראו לו, אז אין צורך. אז הוא אמר: לא, כדאי שגם אתה תפנה. אז

פניתי, שלחתי מכתב ואמרתי שלאור השיחה שלי עם קמן דרום מסתבר לי שהעדות שלי

יכולה להיות מכרע, ואני מבקש להיחקר.

לפי כתבת את המכתב?

לסקוב:

לנבו, ונתחתי אותו כיד נועם, נועם אמר

א, שפיצן:

את נבו

שהוא יראה/ ~~הוא~~ סחר, נתחתי לו אתו חתום

כיד נועם ונועם העכיר אותו לנבו, ונקראתי לוועדה, אני לא יודע אם נקראתי בעקבות

המכתב שלי או בעקבות המכתב של נועם.

בכל זאת, קצת זמן עבר מאז שעלה אצלך

לסקוב:

החדש, עד שנקטה באיזו פעולה אקטיבית.

כן. אבל טוב, אני לא ידעתי ש אם סימנסוב

א, שפיצן:

משתמש במסמך הזה.

לא משנה, אתה ביר את גמפה 11 של פקודות

לסקוב:

משכל, על מסמכים סודיים, שמירת מסמכים

לסקוב:

סודיים, ואיך צריך לספל בזה, ואיך מסמך עובד, ומי מוסמך לתת אישור לשרוף, ואיך צריך לספל במסמך שעליו כתוב "סודי ביותר", או מסמך שמכיל חומר סודי ביותר, ושזה איננו רכוש פרטי ולא של אף אחר, וכו' וכו' וכו'. את כל זה אתה ידעת? איך בכל זאת, ברגע שאתה רואה סינוי במסמך, מ סמך שהוא רכוש הצבא נהפך לרכוש פרטי, אתה יודע שהולכים לצלם מסמך * ואסור לצלם מסמכים, יש בעיה של כסחון * שזה צילום מסמכים, ואתה הולך ואתה נוכח בשעת שריפה ואתה שורף, ואתה חושד אח'כ, יש לך חשד ביחס למסמך - ואתה אינך נוקט בשום פעולה. להיפך, אתה שותף לקצין נגד הקצין המסוננה שלו כקנוניה, ואתה פעלים - - -

א. שפיצן:

בוא נאמר כך: מסמך סודי ביותר כזה'ל בדרך כלל
אם הוא מתפרסם והוא סודי ביותר - יש עליו

תווית "סודי ביותר".

לסקוב:

רוב המסמכים כזה'ל הם סודיים ביותר, ולא זוכים
* * * * * לפרסום.

א. שפיצן:

לא שנה. אם הוא מודפס ונרשם כמסמך סודי ביותר,
יש עליו תווית "סודי ביותר".

לסקוב:

לא לפי הפקודה של צהל.

א. שפיצן:

יש עליו תווית "סודי ביותר". בוא אפר לך איך
סיפלנו אנחנו במסמכים סודיים ביותר.

לסקוב:

אני רואה איך סיפלתם במסמכים סודיים ביותר.

לכן אני שואל איך סיפלת במסמך שהוא סודי ביותר

ואתה חושד שיש בו זיוף.

א. שפיצן:

אבל זה לא מקרה חריג - - -

לסקוב:

כך נהגתם ביחס לכל המסמכים?

א. שפיצן:

רק שניה. מסמכים שהיו נכתבים, הם היו הרבה פעמים סודיים ביותר, לעיונו של הקמן

בלבד, או לפעמים הקמן היה לוקח מסמכים סודיים ביותר לאלוף לצורך עדכון - הוא היה דבך פעמים מעיר על זה הערות, זה היה מגיע חזרה להוליה כסיוסה, ואז היינו שורפים את זה. לא היינו עושים עם זה שום דבר.

לסקוב:

אבל פעלתם לפי הנזהל של שריפת מסמכים יש פקודה שקובעת כיצד שורפים מסמך.

א. שפיצן:

לפי איזה נזהל?

לסקוב:

יש נזהל לפי נספח 11.

א. שפיצן:

אם אדע את הנזהל מסודיים - אדע...

לסקוב:

אתה חייב לדעת את הנזהל הזה. כי זה נזהל שלפיו אמ"ן חי.

א. שפיצן:

אני יודע שמסמכים סודיים ביותר, אפילו שזה היה סודי ביותר, והיה על טיוסה - יכול

להיות שזאת היתה רשלנות, אבל פשוט היה מגיע בחזרה עם הערות של הקמן או בלי הערות של הקמן, והיינו שורפים את זה.

לסקוב:

עם הערות של הקמן?

א. שפיצן:

אם זה היה אחרי שהוא טיפל בו? - זורקים בפת ושורפים. אם זה היה רק פנימי, לאלוף

או לקמן לעדכון.

ירין:

מי יותר בכיר, אתה או סימנטוב - הייחוס?

א. שפיצן:

סימנטוב. אני הייתי סגן שלו.

ירין:

היית סגן של סימנטוב? כל הזמן?

ישיבה ק"ח - 9.5.74
הער א. שפיצן

א. שפיצן: מאז שהוא הגיע, הוא הגיע באוגוסט,

משהו כזה.

ידין: מה שהרליק אצלך את האור אני מבין

מה לפי עדותך זה לא כל-כך שהוא

מסר דוח לוועדה ועל סמך הדוח הזה אולי יכולים לפגוע בגדליה, אלא שעל סמך
המסמך הזה יעלו אותו כדרגה, אתה אמרת: זה לא בסדר שיעלו אותו בדרגה, ואמרת
שלא ציך למעלות אותו בדרגה על סמך המסמך הזה.

א. שפיצן: זה לא מרוייק, בו אסביר את העליה

כדרגה, בדיוק מה שהיה, גרין הודיע:

תראו, אני יודע שיש לכם חשדון בקשר לעסק הזה, עכשיו הולכים להעלות את
סימנטוב בדרגה, אז כדאי שתעלו את החשדון האלה, כדי שאם באמת קרה שם
משהו, שלא - - -

לסקוב: זה היה ב-28 בפברואר?

א. שפיצן: זה היה ב-28 בפברואר.

לנדוי: 28 במרץ, זה היה כמה ימים לפני

פרסום דוח הוועדה, ה-28 במרץ.

ידין: מתי דיברת עם ^{גרין} ~~אליהו~~ על הדרגה.

א. שפיצן: ב-28 במרץ, גרין אמר שהוא יודע

שצביקה שילר הולך עם סימנטוב לראש

אמן להעניק לו דרגה על סמך המסמכים האלה - ואם אנהנו יודעים מה

שיוודעים - שצביקה לא יעשה שטויות, צריך להגיד לצביקה שכך וכך קרה, אז

אמרת את זה לכניס אמרתי את זה גם ~~לצביקה~~ לצביקה, לא רצו לשמוע, אינני

זוכר בדיוק את כל הסיפור שם.

אח"כ רשמה א.ד.

ועדת החקירה - 9.5.74
 ישיבה קח - בוקר
 הערו: א. שפיצן

- 101 -

לפני כן אק.

- א. שפיצן: ואז בני יעץ לנו, הוא אמר לנו, אם אתם יודעים כה דבר - הוא למעשה היה הראשון שיעץ לנו מה כדאי לעשות - כדאי לפנות לגדליה.
- היו"ר אגרנט: מי יעץ לכם?
א. שפיצן: בני קיפרמן, רב-סרן.
לנדוי: הוא קיבל את הסרן בסוף?
א. שפיצן: כן. ודאי. סימן טוב קיבל את הסרן וצביקה לא התחשם במה שאנו אמרנו.
לנדוי: זאת אומרת, ההתעוררות הזו באה כדי לעכב את הסרן לסימן-טוב?
א. שפיצן: ההתעוררות באה בעקבות הידיעה שהנה השתמשו במסמך הזה.
גרין: לא. אחת אומר שלא ידעת שהוא הגיש את המסמך הזה?
א. שפיצן: נכון. שיש חשש. צביקה שילר אמר שהוא הולך לראש אמ"ן לתת לו את הסרן על סמך המסמכים שלו. שסימן-טוב כתב מסמכים וגדליה עיכב לו את הדרגה בגלל המסמכים, ונגרס לו עוול והוא רוצה לתת לו את הסרן. ואז אמרתי את זה גם לבני. למעשה לא נקטנו פעולה, אמרתי את הדברים לבני. לא פנינו לוועדה אוטומוטו כזה, ואז בני אמר שהוא מציע לפנות לגדליה.
- היו"ר אגרנט: השיחה והחשדות שלך ויבור, כמה זמן אחרי השריפה זה היה?
א. שפיצן: אני חושב שזה היה באותו יום אחרי הצהריים.
היו"ר אגרנט: באותו יום?
א. שפיצן: אני חושב. אני חושב שזה היה אותו יום אחרי הצהריים, אחרי ששרפנו ומאז עד פתי לא עשייתם שום דבר בענין החשדות האלה?
היו"ר אגרנט: אני לא זוכר כמה זמן אחרי כן ירדתי לדכלה. אבל ברגע שירדתי לדכלה הודעתני את זה למסדנאס עלי לגרין ולקינצבסקי.

- היו"ר אגרנט: סתי זה היה?
- א. שפיצן: אני לא זוכר סתי ירדתי לדבלה, אם זה היה שבוע או אפרי כן. למעשה לא היה לי סגע למעלה.
- היו"ר אגרנט: כמה זמן אחרי השריפה?
- א. שפיצן: אני לא זוכר אם שבוע או שבועיים.
- היו"ר אגרנט: כערך שבוע או שבועיים.
- א. שפיצן: עד שירדתי ונפגשתי עם המפקדים שלי ואמרתי להם שיש לי חשד.
- היו"ר אגרנט: חודה רבה לך.
-